FERMS : NO PAGUEM!!

Ja en el número especial dedicat a la Seguretat Social Agraria, hem recollit els principals documents que patentitzen les aspiracions plenament humanes dels pagesos d'Albatarrec (Lleida) i que representen el neguit de la majoría dels homes de la terra. Ultimament 28 pagesos d'Artesa de Lleida s'han solidaritzat públicament amb els d'Albatarrec.

La nova modalitat de la S.S.A. pretén que els petits i mitjans propietaris, modests arrendataris, parcers i masovers, obrers d'ells matixos, i per tant no ampren jornalers, paguin la quota dels latifundistes que exploten milers d'obrers del camp. Aquesta és la forma feixista d'entendre la justicia...

Però la pagesía no vol que s'els hi arrabassi el fruit de llurs esforços que formen part de la seva propia vida. A més de pagar i no tenir jornalers, la S.S.A. no els hi assegura ni una aspirina. Res més lògic que tota la pagesía en pes es negui a pagar la quota empresarial, mentre no es rectifiqui aquesta monstruosa injusticia.

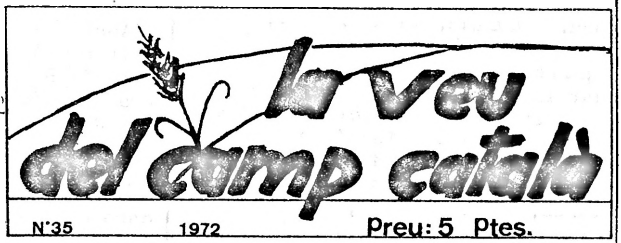

L'aspiració camperola és tan justa i humana que ha estat sostinguda càlidament per la premsa, per documents signats per pagesos, apoiada per presidents de Germandats i inclús alcaldes, al ensems que ha trobat un gran ressó i apoi popular; ha irromput amb força a Girona i emergeix a la Terra Alta i altres comarques.

El president de la COSA de Lleida, Sr. Nadal Gaya, a diferència de la COSA de Girona, s'ha ofert a jugar el brut paper d'esporuguir als homes que no fan res més que defensar llurs drets.

Els "procuradors familiars" de Lleida amb llur silenci donen suport a la injusticia franquista, mentre en Durán de Girona propugna públicament estendre els beneficis als camperols.

El 4 de Maig hom intentà a Albatarrec embargar a alguns pagesos, però ho va impedir la ferma actitut del veïnat. L'intent és greu, els jerarques franquistes juguen amb foc i ampren mesures provocatives. La responsabilitat, per lo que pogui passar, recaurà integrament damunt d'ells.

Davant la imposibilitat d'assossegar el clam de la pagesía, malgrat les mesures de força, hom proposa estendre els beneficis de la S.S.A. als propietaris, arrendataris o parcers que cultiven les terres de forma directa o personal, fins un liquid de 25.000 pessetes, en lloc de 15.000, com fins ara, i equiparar les peonades teòriques d'olivarer de Les Garrigues i Baixa Segarra al conreu de cereal de secà. Malgrat aquesta insuficiència proposta, que persegueix donar llargues al assumpte, no és menys cert que reflexa el fort impacte d'unes sentides aspiracions, fonamentades en la veritat i la justicia, i el malestar que les ha promogut. Això pot ésser el principi per arrencar alguns resultats positius i la necessitat de continuar pel camí encetat, a fi d'acabar amb el tracte injust i discriminatori aplicat al camp.

L'actitud dels homes d'Albatarrec i Artesa de Lleida és bon exemple de iniciativa, voluntat i fermesa, d'afany de justicia i humanisme. Tota la pagesía ens hem d'agrupar al seu entorn i solidaritzar-nos amb ells, apoiar-los i organitzar-nos millor per defensar nostres reivindicacions, juntament amb els altres lluitadors per la democracia.

AMB INDIGNACIO

Les "autoritats" franquistes, al.legant suposats motius higiènics i sanitaris, han prés la insensata i indigant mesura de no permetre la venda, en els llocs al aire lliure, de fruites, verdures i altres productes agrícoles; o sigui, la total supressió dels mercats setmanals de tanta arrel popular.

Aquesta disposició arbitraria -una alcaldada més dels homes del Règim- ha estat motiu de indignació a diverses localitats com Granollers, Vilafranca, Igualada, Mataró, etz., car hom fa desapareixer l'únic lloc on els pagesos encara podíen vendre lliurement llurs productes, sense passar pels intermediaris explotadors. A Mataró sembla ser que inclús afectarà al mercat de la "Plaça de Cuba", on hi venien pagesos dels pobles dels voltants, com Argentona, Llavaneres, Dos Rius, Canyamars, etz.

No s'ens escapa que aquest és un primer pas per anar cap a la supressió dels mercats tradicionals i la la penetració paulatina i dissimulada de l'aparell monopolista "MERCOSA". Vet ací els exemples de "Mercabarna", "Mercolérida" i ara "Mercotortosa". I els que seguirán...

D'ací hom desprén que ens cal la unitat dels pagesos i consumidors, per fer trontollar tots aquests bruts "tinglados" que el Règim posa en marxa. Els afectats ho som tots, tant els pagesos, que ens volen integrar als canals de comercialització monopolistes, com els consumidors victimes dels preus abusius. Les manifestacions de dones a diverses contrades d'Euskadi és un exemple alliçonador, per tal de impedir el brutal augment dels productes alimentaris de primera necessitat i obligar a que es respectin els mercats tradicionals de venda lliure.

Sense una resposta contundent i de masses no podrem pas fer recular als especuladors, que compten amb l'ajut d'"autoritats" i jerarquies venals.

★★★★★★★★

L'OLI VOLATILITZAT...

A Redondela (Vigo), i no per art de màgia, han "desaparegut" 4.052 tones d'oli d'oliva, propietat de la "Comisaría de Abastecimientos y Transportes"(CAT), el qual valor inicial es xifra en 165 milions de pessetes, però el preu de venda al públic excedeix els 200 milions.

Sota el Règim de dictadura franquista, i després de l'afer MATESA, tot és possible: la corrupció, conseqüència de la descomposició política i econónomica del sistema, està arribant a límits d'escàndol.

Ja al número de "LA VEU" del 20 d'Abril de 1.970, denunciarem l'adulteració de l'oli magatzemat al port de Barcelona. A l'any del nombrament d'un Jutge especial, 3 milions de kgs. d'oli resten bloquejats i el "silenci administratiu" continua planejant sobre aquest terbol afer. El poble està esperant encara que es sustancien les responsabilitats dels implicats (deuen ser peixos grossos!) i que el Tribunals de Justicia actuin en consequència.

L'oli de Redondela ha estat sospitosament malversat en un moment molt "oportú", car la collita propera de 340 mil tones (inferior en unes 86 mil tones a la prevista)estimula l'especulació dels lladres del Govern. El consum nacional ha estat calculat en 335 mil tones, lo que provoca una puja de preus, no inferior a les 50 ptes./litre.

El "Sindicato Nacional del Olivo" seguint la pauta dels sindicats verticals, encobridors de tota mena de lladronicis i corrupteles, s'ha tancat en el més absolut silenci, lo que el fa còmplice d'aquesta nova barrabassada. Tot això molt d'acord en la línia del Sindicats feixistes de Franco, al servei total dels lladres i explotadors que tinguin butlla.

El poble té dret a exigir les explicacions adients i l'esclariment dels fets, puix els diners que manifasseja la CAT (sense cap control democràtic) sorten de les butxaques del poble.

ELS PAGESOS D'ARTESA DE LLEIDA TAMBE PROTESTEN

Les cartes a la premsa dels 29 pagesos d'Albatarrec, rebutjant el pagament de les actuals quotes de la S.S.A., han trobat ampli ressò a diferents contrades del camp català.

La iniquitat és tan evident que no és pas d'estranyar què els homes que treballen la terra en règim d'explotació familiar -ells i llurs famílies- estiguin indignats per aquesta monstruosa injusticia que són víctimes.

Es per això, doncs, que cal establir una corrent de comprensió, solidaritat i apoi pels seus problemes, per part d'altres capes i sectors de sentiments democràtics: obrers, estudiants, capellans progressistes, professionals i tècnics, intel.lectuals.

A aquests homes, que lluiten amb coratge, no s'els pot deixar sols, front una estructura injusta i aberrant que pretén aixafar-los, car és també la lluita de tots plegats contra l'aplicació d'una política nefasta i demencial del Règim, aferrat, aquest a formes feixistes de poder, amprant la intimidació i la violencia, per tal d'imposar la defensa dels seus caducs privilegis reaccionaris, que són els dels latifundistes i grans capitalistes.

Reproduim a continuació la lletra que 28 pagesos d'Artesa de Lleida han adreçat a la premsa, per tal de solidaritzar-se amb els d'Albatarrec, negant-se a pagar també ells la ignominiosa quota de la S.S.A. Heus ací el seu text integre, tal com ha vingut publicat a la premsa legal:

"Els agricultors d'Artesa de Lleida hem llegit a la premsa les cartes en les que els nostres companys d'Albatarrec deixen ben clar la seva posició respecte a la quota empresarial de la S.S.A. Nosaltres que, com ells, som els obrers de les nostres propies terres, volem, des de avui, seguir el seu exemple i volem fer ben palés nostra solidaritat més sincera amb els agricultors d'Albatarrec, firmants de les cartes.

Som conscients de la greu injusticia que suposa el pagament de la quota empresarial de la S.S.A. A cap persona de seny li pot passar per alt el gran atropellament que això suposa per les nostres malparades economíes, i que per lo tant hom fa necessari posar-hi remei ans que sigui tard. Aquesta Llei per injusta deu ésser derogada. No podem permetre de cap manera lo que és va dir a la última reunió de la COSA: "Seguir pagant durant 4 anys més i després ja es veurà d'endegar les coses"

No volem ni podem confiar en aquestes paraules, doncs si per al primer quatrieni aquesta afer va tindre un enfoc pèssim, per al segon les coses han anat encara pitjor. Per lo tant, hem arribat a la trista convicció de que la única solució es negar-nos a pagar, unint-nos així al determini adoptat pels nostres companys d'Albatarrec."

Firmen: 28 agricultors d'Artesa de Lleida

N. de la R.: Lletra traduïda de "La Vanguardia" del 10-5-72 i del "Tele-Expres" de la mateixa data.

* * * * *

OBRIR PAS A LA DEMOCRACIA

La descomposició del Règim Opus-franquista es fa cada día més patent, llur enfonsament i aïllament resulta evident a mesura que augmenta la lluita de masses.

Un profund descontent flota en totes les capes socials, conscients de que un Règim ja condemnat per la història no pot donar cap solució valable als greus i creixents problemes que aclaparen al país, tant de tipus polític, econòmic com social.

Els últims esdeveniments del día 10 de Març al Ferrol, culminant amb la vaga general en aquesta ciutat i l'assassinat dels dos obrers de la "Bazán", Amador Rey i Daniel Niebla, van desfermar arreu d'Espanya un poderós moviment de solidaritat de tot el poble: vagues, aturs, assemblees, minuts de silenci, etz., són exponents del grau de politització i consciència de classe que han assolit extenses capes de la societat espanyola.

El Secretariat de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya cridà a tot el nostre poble a solidaritzar-se amb el poble gallec i a manifestar-se enèrgicament contra la dictadura del General Franco.

En aquest mes de Maig s'han produit manifestacions, reunions i altres moviments de masses, d'obrers i estudiants, per la llibertat i la democràcia, i per consolidar encara més l'Aliança de les Forces del Treball i la Cultura, car els intel.lectuals tampoc han estat al marge d'aquesties accions populars. Es inajornable, doncs, la tasca de fer convergir en accions unitaries, fruit al ensems d'una política unitaria -i no pas per raons circumstancials i transitories- els homes de la cultura: ensenyants, metges, tècnics, advocats, artistes, etz., i els homes del treball: pagesos, jornalers del camp, obrers de la industria i la construcció, pescadors, etz., units vers un objectiu ben concret: la democràcia i la llibertat per als pobles d'Espanya.

La unitat ha estat, des de sempre, el do més valuós dels treballadors i altres forces progressistes i democràtiques. Es per això, puix, que cal reforçar i enfortir aquesta unitat davant els cops de la repressió franquista, doncs tots sabem que amb la unitat les forces que encapçalen l'avenç i el progrés de la humanitat són invencibles.

LLUITEM PER

LA UNITAT DE LES

FORCES DEL TREBALL

I LA CULTURA